

Resolución de Benevento *

A Comisión Internacional para a Seguridade Electromagnética (ICEMS) organizou unha conferencia internacional denominada *Aproximación ao principio de Precaución e os Campos Electromagnéticos: Racionalidade, lexislación e posta en práctica*, na cidade de Benevento, Italia, os días 22, 23 e 24 de febreiro de 2006. A reunión foi dedicada a W. Ross Adey, M.D. (1922-2004). Na conferencia, os científicos desenvolveron e ampliaron a resolución 2002 de Catania e resolveron que :

1. As novas evidencias acumuladas indican que hai efectos adversos para a saúde como resultado da exposicións laboral e pública aos campos eléctricos, magnéticos e electromagnéticos, ou CEM¹, nos niveis de exposición actuais. É necesario, pero aínda non se realizou, un exame comprensivo, independente e transparente das probas puntuais que sinalan este risco potencial emerxente para a saúde pública.
2. Os recursos e medios necesarios para isto son bastante inadecuados, a pesar do explosivo crecemento das tecnoloxías de telecomunicacións así como o investimento enorme no transporte eléctrico.
3. Hai evidencias de que as fontes actuais de financiamento sesgan e desvían as análises e a interpretación dos resultados das investigacións cara ao rexeitamento da evidencia de riscos para a saúde pública.
4. Os argumentos segundo os cales os campos electromagnéticos (CEM) de intensidade débil non poden afectar sistemas biolóxicos non representan o conxunto actual da opinión científica.
5. De acordo coa nosa revisión científica, os efectos biolóxicos poden ocorrer por exposicións campos electromagnéticos de baixa frecuencia e os campos electromagnéticos de radiofrecuencias e microondas. Os estudos epidemiolóxicos así como os experimentos in vivo e in vitro demostran que a exposición a certos campos electromagnéticos de baixa frecuencia pode aumentar o risco do cancro en nenos e inducir outros problemas de saúde en nenos e adultos. Ademais, hai unha evidencia epidemiolóxica acumulada que indica un risco crecente de tumor cerebral polo uso a longo prazo de teléfonos móbiles, os primeiros campos electromagnéticos de radiofrecuencias que comezaron a ser estudados de forma comprensiva. Os estudos epidemiolóxicos e de laboratorio que demostran os riscos crecentes para os cancros e outras enfermidades por exposicións laborais a campos electromagnéticos non poden ser ignorados. Os estudos de laboratorio sobre cancros e outras enfermidades divulgaron que a hipersensibilidade a campos electromagnéticos pode ser debida en parte a unha predisposición xenética.
6. Animamos aos gobernos a que adopten unha normativa marco de pautas para a exposición pública e laboral a campos electromagnéticos (CEM) que reflectan o Principio de Precaución², como algúns países xa fixeron. As estratexias preventivas deben basearse no deseño de estándares de funcionamento e poden non definir necesariamente limiares numéricos porque tales limiares pódense interpretar erroneamente como os niveis debaixo dos cales ningún efecto nocivo pode ocorrer. Estas estratexias deben incluír:

* Versión galega da APDR da versión castelán en: http://www.icems.eu/docs/resolution_spanish.pdf

¹ Os campos electromagnéticos (CEM) nesta resolución comprenden dende cero a 300 GHz.

² O Principio de Precaución aplícase cando hai indicacións de efectos nocivos posibles, aínda que estes riscos non estean demostrados totalmente e exista unha certa incerteza, os riscos de non facer nada poden ser maiores que os riscos de tomar medidas para controlar estas exposicións. O Principio de Precaución expón que a carga da proba non incumbe aos que sospeitan un risco senón aos que o descartan.

- 6.1. Promover as alternativas aos sistemas de comunicación sen fíos, por exemplo: o uso da fibra óptica e dos cables coaxiais; o deseño de teléfonos portátiles con descrições máis seguras de funcionamento, incluíndo a radiación lonxe da cabeza; preservar as liñas telefónicas terrestres existentes. Soterrar as liñas eléctricas de áreas poboadas, soamente instalalas en zonas residenciais como último recurso.**
 - 6.2. Informar á poboación dos riscos potenciais do uso dos teléfonos móbiles e inalámbricos. Aconsellar aos usuarios a limitación das chamadas por teléfonos móbiles e utilizar unha liña telefónica para as conversacións longas.**
 - 6.3. Limitar o uso dos teléfono móbiles e inalámbricos a nenos, novos e adolescentes ao nivel máis baixo posible e prohibir, dun xeito urxente, a compañías de telecomunicación a comercialización e a publicidade dirixida a eles.**
 - 6.4. Requiren aos fabricantes que provean dispositivos de mans libres (altofalante ou auriculares), para cada teléfono móbil e inalámbrico.**
 - 6.5. Protexer aos traballadores dos equipo de xeración de CEM, con restricións nos accesos e a blindaxe electromagnética dos individuos e das estruturas físicas.**
 - 6.6. Planificar a instalación de antenas estacións base e outras infraestruturas de telecomunicacións para reducir ao mínimo a exposición humana. Rexistro das estacións base de telefonía coas entidades de planificación locais e o uso da cartografía dixital para informar ao público sobre as exposicións potenciais posibles. As propostas para os sistemas inalámbricos urbanos (por exemplo: Wi-Fi, WIMAX, sistemas de banda ancha por cable ou liña eléctrica ou tecnoloxías equivalentes) deben estar sometidas a unha revisión pública da exposición potencial a campos electromagnéticos (CEM) e, no caso de estar instalados anteriormente, os municipios deben asegurar unha información dispoñible para todos e actualizada regularmente.**
 - 6.7. Definir as zonas urbanas libres de emisións, en edificios públicos (escolas, hospitais, áreas residenciais) e nos sistemas de transporte público, co obxectivo de permitir o acceso ás persoas extremadamente sensibles a campos electromagnéticos (CEM).**
- 7. A ICEMS³ está disposta a axudar ás institucións no desenvolvemento dunha axenda da investigación dos campos electromagnéticos. A ICEMS anima o desenvolvemento de protocolos clínicos e epidemiolóxicos para as investigacións de conglomerados (clusters) xeográficos de persoas con reaccións alérxicas e outras enfermidades ou sensibilidades aos campos electromagnéticos (CEM), e documenta a eficacia das intervencións preventivas. A ICEMS anima á colaboración científica e ás revisións dos resultados das investigacións.**

³ Comisión Internacional para a Seguridade Electromagnética. Para máis información: www.icems.eu

Nós, os científicos abaixo asinantes, estamos de acordo na necesidade de axudar á promoción da investigación sobre campos electromagnéticos e o desenvolvemento de estratexias de protección da saúde pública coa aplicación do principio de precaución:

- **Fiorella Belpoggi**, Fundación Europea de Oncoloxía e Ciencias Ambientais, B.Ramazzini, Bolonia, Italia.
- **Carl F. Blackman**, Presidente da Sociedade de Bioelectromagnetismo, (1990-91), Raleigh, NC, Estados Unidos.
- **Martin Blank**, Departamento de Fisioloxía, Universidade de Columbia , Nova York, EUA.
- **Natalia Bobkova**, Instituto de Biofísica Celular, Pushchino (Rexión de Moscova). Federación Rusa.
- **Francesco Boella**, Instituto Nacional de Prevención e Seguridade no Traballo, Venecia, Italia
- **Zhaojin Cao**, Instituto Nacional de Saúde Ambiental, Centro Chinés para o Control das Enfermidades, China
- **Sandro D.Allessandro**, Físico, Alcalde de Benevento, Italia, (2001-2006).
- **Enrico D.Emilia**, Instituto Nacional para a Prevención e Seguridade no Traballo, Monteporzio, Italia
- **Emilio Do Giudice**, Instituto Nacional de Física Nuclear, Milán, Italia.
- **Antonella De Ninno**, Axencia Nacional para a Enerxía, Medio Ambiente e Tecnoloxía de Italia, Frascati, Italia
- **Alvaro A. De Sáeas**, Universidade Federal de Rio Grande do Sur, Porto Alegre. Brasil.
- **Livio Giuliani**, Veneto do Leste e Sur do Tirol, Instituto Nacional para a Prevención e a Seguridade no Traballo, Universidade de Camerino.
- **Yury Grigoryev**, Instituto de Biofísica; Presidente do Comité Nacional Ruso do NIERP.
- **Settimo Grimaldi**, Instituto de Neurobioloxía e Medicamento Molecular, Centro de Investigación Nacional, Roma. Italia
- **Lennart Hardell**, Departamento de Oncoloxía, Hospital Universitario, Orebro. Suecia.
- **Magda Havas**, Estudos sobre Recursos e Medio Ambiente, Universidade de Trent, Ontario. Canadá
- **Gerard Hyland**, Universidade de Warwick, Reino Unido; Instituto Internacional de Biofísica, Alemaña; EM Radiation Trust, Reino Unido
- **Olle Johansson**, Unidade de Dermatoloxía Experimental, Departamento de Neurociencias, Instituto Karolinska. Suecia.
- **Michael Kundi**, Xefe do Instituto de Saúde Ambiental, Universidade Médica de Viena. Austria.
- **Henry C. Lai**, Departamento de Bioenxeñería, Universidade de Wáshington en Seattle. EUA
- **Mario Ledda**, Instituto de Neurobioloxía e Medicamento Molecular, Consello Nacional para a Investigación, Roma. Italia
- **Yi-Ping Lin**, Centro de Políticas e Análises dos Riscos para a Saúde, Universidade Nacional de Taiwan. Taiwan.
- **Antonella Lisi**, Instituto de Neurobioloxía e Medicamento Molecular, Consello Nacional para a Investigación, Roma. Italia.
- **Fiorenzo Marinelli**, Instituto de Inmunocitoloxía, Consello Nacional para a Investigación, Bolonia. Italia
- **Elihu Richter**, Xefe de Medicamento Laboral e Ambiental, Universidade Hebrea-Hadassah. Israel
- **Emanuela Rosola**, Instituto de Neurobioloxía e Medicamento Molecular. Consello Nacional para a Investigación, Roma. Italia
- **Leif Salford**, Xefe do Departamento de Neurociruxía, Universidade de Lund, Suecia.
- **Nesrin Seyhan**, Xefe do Departamento de Biofísica, Director do Gazi NIERP Center, Ankara. Turquía.

- **Morando Soffritti**, Director científico da Fundación Europea de Oncoloxía e Ciencias Ambientais, B. Ramazzini, Bolonia. Italia
- **Stanislaw Szmigielski**, Instituto Militar de Epidemioloxía e Hixiene, Varsovia. Polonia
- **Mikhail Zhadin**, Instituto de Biofísica Celular de Pushchino (Rexión de Moscova). Federación Rusa.

Data de emisión: 19 de Setembro de 2006.

Publicado en: Electromagnetic Biology and Medicine, Volumen 25, Nº 4 de decembro 2006, páxinas 197-200. EUA.

Para máis información contactar con Elizabeth Kelley, Secretaria administrativa da Comisión Internacional para a Seguridade Electromagnética (ICEMS), Montepulciano, Italia. Correo electrónico: info@icems.eu Páxina Web: www.icems.eu

Asinantes logo do día 19 de setembro de 2006:

- **Igor Y. Belyaev**, Departamento de Xenética, Microbioloxía y Toxicoloxía, Laboratorios Arrhenius de Ciencias Naturais da Universidade de Estocolmo. Suecia.
- **Mauro Cristaldi**, Departamento de Bioloxía Animal e Humana da Universidade de Roma "La Sapienza". Italia.
- **Suleyman Dasdag**, Departamento de Biofísica do Colexio Médico da Universidade Dicle de Diyarbakir. Turquía
- **Sandy Doull**, Consultor de "Noel Arnold & Associates", Box Hill VIC. Australia
- **Reba Goodman**, Profesor Emérito de Patoloxía Clínica da Universidade de Columbia, Nova York. EUA
- **Luisa Anna Ieradi**, Instituto para o Estudio do Ecosistema C.N.R., Roma. Italia
- **Angelo Gino Lewis**, Profesor Emérito de Oncoloxía Medioambiental da Universidade de Padua. Italia
- **Lukas H. Margaritis**, Profesor de Bioloxía Celular e Radiobioloxía da Universidade de Atenas, Atenas. Grecia.
- **Vera Markovic**, Facultade de Enxeñería Electrica da Universidade de Nis. Serbia
- **Gerd Oberfeld**, Goberno Federal de Salzburg. Dirección Médica Nacional de Hixiene e Saúde Ambiental de Salzburg. Saúde Pública de Austria.
- **Jerry L. Phillips**, Profesor da Universidade de Colorado, Colorado Springs. EUA.
- **Zamir Shalita**, Especialista en Perigos Electromagnéticos, Ramat Gan. Israel
- **E. Stanton Maxey**, cirurxián retirado, Fayetteville Arkansas. EUA.
- **Ion Udroi**, Departamento de Bioloxía Animal e Humana da Universidade de Roma "La Sapienza". Italia.
- **Mehmet Zeyrek**, Profesor do Departamento de Física da Universidade Técnica de Oriente Medio, Ankara. Turquía.
- **Stelios A. Zinelis**, Doctor en medicina, Vicepresidente da Sociedade Grega do Cancro, Cefallonia. Grecia.